

som gaaer ud paa, at istedetfor, at jeg havde foreslaaet, at Tilladelsen til at sælge Parter af et danst Skib til en Udlaending skulde være betinget af de andre Parteieres Samtykke, skal dette nu være aldeles forbudt, det vil altsaa sige, at man paa denne Maade kan sælge et heelt Skib, men ikke nogen Part af det. Jeg kan nu ikke Andet end være fuldstændig tilfreds med, om dette Forslag maatte blive vedtaget; det er maaskee noget strengere, end det behøves, men det gaaer dog i den af mig ønskede Retning, og jeg anseer det for muligt, at det vil fjerne de Betænkeligheder, som Ministeren havde ved at gaae ind paa det ved anden Behandling vedtagne Forslag. Hvad angaaer det subsidiaire Forslag, da kan jeg ogsaa gjerne tiltræde dette; Slutningen af Paragraphen, som der foreslaaes udeladt, har heller ikke nogen Vægt for mig. Jeg havde kun foreslaaet min Redaction for at arbejde Forslaget mere sammen med det Dvrige, da det var en Registreringslov, der foreslaa; men om ogsaa Slutningen af sidste Stykke fra „Parteiere“ udgaaer, følger det dog af sig selv, at en Udskiftelse af Registret ikke paa Begjæring af den enkelte Partier vil kunne finde Sted. Jeg vilde blot, da jeg ikke ønsker at tage Ordet oftere, gjøre opmærksom paa, at som jeg sidst bemærkede, vort store Naboland i sin almindelige Handelslov har ganske den samme Bestemmelse, som jeg foreslog. Jeg berørte dengang ikke, fordi jeg ikke erindrede det, at man ved Hovedsætningerne om Registrering af tydske Skibe finder den samme Sætning, som jeg har opstillet, fremsat for saa store Lande som de fleste tydske Stater. Ogsaa i den engelske Registreringslov af 1854 finde vi en Bestemmelse, omhandlende de Tilfælde, at Parter af Skibe ved Arv eller Giftermaal gaae over til Personer, som ikke ere berettigede til at føre Skibe under engelsk Flag. Uagtet Bestemmelserne der ikke ere ganske de samme som Bestemmelserne her, og uagtet jeg maa sige, at jeg ikke har kunnet udfinde af denne Lov, hvorledes man skal stille sig til de enkelte af mig berørte Tilfælde, saa seer man dog, at selv i

denne Registreringslov findes der fuldstændige Bestemmelser om saadanne private Forhold, og den har ligesom vor Lov Bøder for Tilfælde af, at nogen uberettiget Person benytter engelsk Flag, hvor det ikke er tilladt at benytte det. Jeg troer derfor, at man med den engelske Registreringslov for Die ikke vil kunne have Noget imod at fastholde det ved anden Behandling Vedtagne eller at vedtage, hvad der nu er foreslaaet.

Bættelsen: Jeg er glad over, at det Par forte Bemærkninger, jeg har at gjøre, ikke angaae den sproglige Side af Sagen, men et Endringsforslag, der af Finantsministeren er stillet til § 14. Da Lovforslaget kom til første Behandling her, yttrede den ærede Minister, at det var ønskeligt, at det uden Endringer kunde gennemgaae alle tre Behandlinger. Men det har af den Mængde forskellige, saavel ved denne som ved sidste Behandling indkomne Endringer viist sig, at Loven i alle Tilfælde maa gaae tilbage til Landstinget. Jeg tillod mig ved forrige Behandling at stille 3 Endringsforslag, af hvilke 2 bleve vedtagne. Det ene af dem angik § 14, og Thinget vedtog det ved Navneopraab, om end kun med et lidet Fleertal. Det gik ud paa, at det skulde være tilladt for Skibe, som vare i indenrigsk Fart, at stifte Navn, dog kun med Dvertoldbestyrelsens Samtykke. Den høitærede Finantsminister har nu ved dette Endringsforslag søgt at gjenindsføre den oprindelige Bestemmelse, at det i intet Tilfælde skulde være tilladt, at et Skib kunde stifte Navn, naar det ikke tillige stiftede Eier; men da det virkelig ofte kan finde Sted, at et saadant Forbud maa være til stor Ulempe, og da Dvertoldbestyrelsen i alt Fald kan holde tilraade med, at det ikke skeer for tidt, vil jeg bede Thinget fastholde den Beslutning, som det tog forrige Gang, og atter vedtage mit Endringsforslag. Den høitærede Finantsminister anførte ved første Behandling, at Grunden, hvorfor han maatte modsætte sig en saadan Forandring, var den, at